

Երևան, 04 Փետրվար, 2019

ՏԵՐՈՒԱԿԱՆ ԱՊՈՅԹ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմասպութիւն Հօր Յիսուս, կուր ինձ իմասպութիւն վրարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա զիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 78

ԱՍՏՈՒԱԾ Ի՞՞ՆՉՊէՍ ԱՌԱՋՆՈՐԴԵՑ ԻՐ ԺՈՂՈՎՈՒՐԴՅ

Լսեցէմ ինչ որ կ'ուսոցանեմ, ով իմ ժողովուրդս, ականջ դրէմ ըսելիքներուս:
Օրինակ մը պիտի տամ,
մեր անցեալին վերաբերող խորհուրդներ պիտի ներկայացնեմ.
քաներ՝ որոնի լսեցինի ու գիտցանի,
որոնի մեր հայրերը պատմեցին մեզի:
Բաներ՝ որոնի լսեցինի ու գիտցանի,
որոնի մեր հայրերը պատմեցին մեզի:
Մենի մեր զաւակներէն պիտի չպահենի,
այլ՝ գալիք սերունդներուն պիտի պատմենի
Տիրոջ հզօր գործերը՝ օրիներգութեան արժանի,
անոր կատարած սփանչելի գործերը:
Որպէսզի նոր սերունդները իրենց յոյսը Աստուծոյ վրայ դնեն.
շմոռնան ինչ որ անիկա ըրաւ,
այլ՝ անոր պատուէրները գործադրեն:
Անհնազանդ եւ ապստամբ չըլլան
իրենց նախահայրերուն նման.
այն սերունդին՝ որ Աստուծոյ չվստահեցաւ,
եւ Աստուծոյ հաւատարիմ չեղաւ:
Աստուած զանոնի կերակուրով լիացուց:
Ծովու աւազի պէս անհամար թռչուն տեղացուց:
Անոնի կերան առատօրէն, եւ լիացան,
Աստուած իրենց ցանկացածր տուաւ:
Հակառակ այդ բոլորին, անոնի դարձեալ մեղանչեցին,
չհաւատացին անոր գործած հրաշքներուն:
Ուստի Աստուած մէկ վչելով սպառեց անոնց օրերը,
եւ սարսափի մէջ՝ անոնց կեանիները:

ՃԱՐԱԿԱՆ-ԱՊՈՅԹ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Ամենասուրբ Երրորդութիւնն, տուր աշխարհիս խաղաղութիւնն:

Եւ Հիւանդաց բժշկութիւնն, նսջեցելոց ալքայութիւնն:

Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսոս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայմի Քրիստոս,
աշ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տաճ, ի զնալ ի նանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒԱՆ ՆԻԹԸ
ՀՈՒԴԱ ՏԵԱՌԵՆԵՂԲՈՐ ԸՆԴՀԱՆՐԱԿԱՆ ՆԱՄԱԿ
1:3-7

ՊԱՅՔԱՐԵՑՔ ՍՏՈՒԹԻՒՆ ՍՈՐՎԵՑՆՈՂՆԵՐՈՒՆ ԴԷՄ (1:3-7)

Յուդա կը փափաքէր այս նամակին մէջ անդրադառնալ հասարակաց փրկութեան մասին, բայց աւելի կարեւոր կը նկատէ անդրադառնալու հաւագրին համար պայքարելու հարցին, եւ աւանդուածը ըստ այնմ պահելու, «որովհեքե կարգ մը անձեր սպրեցան եւ հաւագացեալներու շարքերուն մէջ մտան» (4 հմր): Այսպիսի մարդիկը հետեւեալ նկարագիրը ունին. Ասպուծոյ շնորհը պարմող Աւելարանը կը չարափիխեն՝ իրենց անբարոյ ընթացքով: Կը մերժեն իրեւ միակ եւ ամենիշխան Տէր ճանչնալ Յիսուս Քրիստոսը: Բայց այսպիսներուն համար սրբանալիք դափապարփութիւնը կանուխէն գրուած է արդէն Ասպուածաշունչին մէց: Այնպէս ինչպէս պիփի ըսէ Պողոս Առաքեալ. «Այս բաները պարահեցան՝ իբրեւ օրինակ մեզի, որպէսզի չար բաներու չանկանք, ինչպէս անոնք ցանկացին» (Ա Կորնթ 10:6): Հետաքրքրական է, եթք Ասպուածաշունչ Մափեանը կը կարդանք յաճախ այնքեղ կը հանդիպինք հետեւեալ արփայալութեան, այս բաները արձանագրէ, որպէսզի գալիք սերունդները ըստ այնմ սորվին, դասփիարակուին, եւ ահա այսպիսի պարագաներու հզամար ալ իրեւ նշան, ուր ցոյց կը փրուի, որ այսպիսի մարդոց դափապարփութիւնը արդէն իսկ առաջուց պարբասփուած է ու յայգնի: Ահա ճիշդ այս երեւոյթը պարզաբանելու համար Յուդա կը նշէ հետեւեալ դրուագները, որոնք բաղուած են Հին Կրտակարանի էջերէն:

Առաջին պարումը Եգիպտոսի ելքի պարմութիւնն է: Այս պարմութիւնը ոչ միայն այդ ժամանակահարուածի մարդոց պարմութիւնն էր, որպէսզի յիշափակում արձանագրուած ըլլար, այլ՝ այնպէս ինչպէս Պողոս Առաքեալ նշեց Ա Կորնթացիներու նամակին մէջ, անցեալին անոնց պարահածը իբրեւ մեզի օրինակ ըլլալու:

Երկրորդ պարումը հրեշփակներուն անկումն է, որոնց դափապարփութիւն եղաւ այն, որ Ասպուած զանոնք մշղնջենական շղթաներով կապուած կը պահէ խաւարին մէջ, մինչև որ դափասփանի մեծ օրը զայ (6 հմր):

Երրորդ պարումը Սողոմ Գոմորի պարմութիւնը, որոնց բնակիչները նոյնպէս Ասպուծոյ անհնագանդ գրնուեցան եւ անբնական կիրքերու եւ պոռնկութեան անձնափուր եղան, եւ հիմա յաւիպենական կրակի դափապարփութիւնը կը կրեն՝ իբրեւ օրինակ բոլորին (7 հմր):

Այս պարումները կու գան յիշեցնելու ամէն բանէ առաջ, որ յաճախ այնպէս կը կարծուի, թէ այսպիսիները դափապարփութիւն չունին, պափիժ չեն կրեր, կամ ախփի չպափժուին: Ընդհակառակը, ահա այս պարումները կու գան ցոյց փալու, որ Ասպուած պարբասփած է դափապարփութիւն մը, բայց յաճախ մեզի այնպէս կը թուի թէ այսպիսիները անդափապարփելի են: Ինչպէս Սաղմոսին մէջ եւս կը կարդանք, «Միրգդ մի նեղեր ով իմ անծ չարերուն համար, ոչ ալ նախանձէ անօրէն մարդոց: Որովհեքե անոնք շրպով պիփի խամրին խոփի պէս: Միրոց վսփահէ եւ բարիք ըրէ, որպէսզի երկրի վրայ ապրիս եւ ապահովութիւն վայելես» (Սաղմոս 37:1-2):